TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ-MARKSİST LENİNİST

PROGRAMI

(2024)

Parti Yayınları

Giriş
I. Bölüm
Kapitalizm
Emperyalizm
Demokratik Halk İktidarları, Sosyalizm ve Komünizm
Sosyalizmden Geriye Dönüşler
Ders ve Deneyimler
Sonuç

II. Bölüm
Türkiye Toplumunun Niteliği
Tarihi
Ekonomik
Siyasi
Toplumsal Yapı
Ataerkil Yapı
Kültürel
Askeri
Ulusal Sorun
Ezilen İnançlar
Ekoloji Sorunu
Sonuç

III. Bölüm
Demokratik Halk Devrimi
Önderlik
DHD'nin Saflarında Yer Alan Sınıflar
DHD'nin Düşmanları
DHD'nin Bazı Özellikleri

IV. Bölüm
Demokratik Halk Devrimi Programı

GİRİŞ

* Sınıfların ortaya çıkışıyla tutuşan mücadele ateşinin yakıp kavurduğu zemin üzerinden günümüze bir çığ gibi büyütülerek aktarılan sorun ve çelişkiler; insanlığı felaket ile mutlu sona aynı hızla yaklaştıran bir paradoks yaratmış bulunuyor.

* Kapitalizmin son -*ölmeden önceki koma*- aşaması olarak ortaya çıkan emperyalizmin, çılgınca kasıp kavurduğu dünyamız, bütün canlı varlıkları ile tüketilmekte, alabildiğine sömürülmekte, sınırsızca yağmalanmakta ve "kıyamete" sürüklenmektedir.

* Dünya, bir avuç efendi, uşak ve asalak dışında kalan milyarlarca insan için "cehennem" koşullarını aratmamaktadır. Bu durumun her geçen gün daha kötüye gittiği, keskinleşen ve derinleşen çelişkilerin, başta işçi sınıfı olmak üzere ezilen halklar ve uluslar cephesindeki kaynaşmayı artırdığı, bir dizi ülke ve bölgede dipten gelen bir dalga olmaktan çıkıp yüzeye vurmaya başladığı koşullarda, çelişkiler belirginleşmekte ve derinleşmektedir.

* Bu çelişkilerin çözümü sınıf mücadeleleri tarihini bilimsel bir tarzda çözümleyen ve insanlığın kurtuluş yoluna ışık tutan Marksist-Leninist-Maoist dünya görüşündedir.

I. BÖLÜM

Kapitalizm

1- İnsanlığın sınıfsız topluma yürüyüşünde sınıflı bir toplum olan feodalizmin içinden çıkan, emek sermaye çelişkisi üzerinden yükselen kapitalizm, iki temel sınıf olan proletarya ve burjuvazinin çeşitli biçim ve içeriklerde mücadelesinin yüküyle varlığını sürdürmektedir. Meta üretimini genelleştiren, iş gücünü meta haline getiren, artı-değer sömürüsüne dayanan, tekniği durmadan mükemmelleştiren kapitalizm, üretim araçlarının önemli bir bölümünü (toprak ve arazi, fabrikalar, iş aletleri ve makineler, demiryolları ve diğer ulaşım araçları) az sayıda kapitalistin elinde özel mülkiyetleri olarak yoğunlaştırmıştır.

Emperyalizm

2- 20. yüzyılın başlarından itibaren dünya kapitalizmi, emperyalizm aşamasına ulaşmıştır. Emperyalizm ya da mali sermaye çağında, tekelci kapitalist birlikler -sendikalar, karteller, tröstler- tayin edici önem kazanmıştır.

Emperyalizm, banka sermayesinin sanayi sermayesi ile kaynaştığı, sermaye ihracının meta ihracını geçerek çok büyük boyutlara ulaştığı, bütün dünya topraklarının emperyalist ülkeler ve uluslararası tröstler tarafından paylaşıldığı gelişmiş kapitalist bir ekonomidir.

Bu sistemin karşısında, dünya işçi sınıfı ve onunla müttefik halindeki ezilen tüm halk sınıf ve katmanları bulunmaktadır. İşçi sınıfı müttefikleriyle birlikte emperyalizm aşamasındaki kapitalizmin mezar kazıyıcısıdır.

3- Bu nesnel durumun sonucu olarak, içinde bulunduğumuz çağ, "emperyalizm ve proleter devrimler" çağıdır.

Demokratik Halk İktidarları, Sosyalizm ve Komünizm

4- Proletarya ve ezilen halklar, Paris Komünü deneyiminden sonra, 1917 Ekim Devrimi'yle Sovyetler Birliği'ni, 1949 Çin Devrimi'yle de Çin Halk Cumhuriyeti'ni ve ardı sıra dünyanın pek çok ülkesinde halk demokrasileri ve sosyalist iktidarlarını kurmuşlardır.

5- Bu gelişmelerle başlayan sosyalizmden geriye dönüşle birlikte dünya çapında modern revizyonizme ve çeşitli gerici burjuva akımlara karşı büyük zaferler kazanmış olan komünist hareketin etkisinin gerilemeye başladığı, revizyonist ve diğer burjuva akımların görüşlerinin ise görece rağbet gördüğü bir döneme geçilmiştir.

6- Sosyalizmde kapitalizmin restorasyonuna karşı Proleter Kültür Devrimleri ilkedir.

7- Bu uzun dönem kapsamında kalan ve kimi bölgelerde ve ülkelerde farklı biçim ve özelliklerde gelişim gösteren devrimci yükselişlere, kimi ülkelerde ise gerçek anlamda devrime yönelen komünist hareketlere rağmen bütün döneme damgasını vuran olgu, uluslararası burjuvazinin ideolojisi ve politikaları ve de görece ekonomik istikrarı olmuştur. Kuşkusuz bu istikrar aynı zamanda onun bunalım ve yıkımını da içermektedir ve bu gerçek sık sık yaşanan kriz ve çatışmaların da gösterdiği gibi gizlenebilir durumda değildir.

8- Kapitalist-emperyalist sistem, 21. yüzyılda kendisiyle beraber insanlığı da felakete sürüklemektedir. Bunu durduracak tek güç proletarya önderliğinde ezilen dünya halklarının gerçekleştireceği devrimlerdir.

9- Bu devrimlerin enternasyonalist boyutu, genel ve yerel bağlamı içerisinde değerlendirilmelidir. Emperyalizmin ideolojik, siyasal, kültürel ve askeri saldırılarına karşı uluslararası çapta yürütülecek mücadelelerin önemi ortadadır. Bunlar ertelenemez ve önemi yadsınamaz özelliktedir. Ancak hiç kuşkusuz enternasyonalist bağlamda da öncelik, her komünist partisi için kendi ülkesindeki zincirleri koparmaktır.

10- Yeni demokratik halk iktidarları ve sosyalizmde yaşanan geriye dönüşlere rağmen zafer er ya da geç proletarya önderliğinde ezilen halkların olacaktır.

II. BÖLÜM

Türkiye Toplumunun Niteliği

Tarihsel süreç

11- 19. yüzyılda Türkiye toplumunun önceli olan Osmanlı toplumu, Avrupa'da serbest rekabetçi kapitalizmin gelişmesiyle birlikte önce kapitalizmin meta ihracına -ve hammadde ithaline- ve daha sonra da sermaye ihracına maruz kaldı. Osmanlı toplumu, serbest rekabetçi kapitalizmle birlikte maruz kaldığı meta ve ardından sermaye ihracıyla çözülmeye başladı. Serbest rekabetçi kapitalizmin emperyalizm aşamasına evrilmesine paralel Osmanlı İmparatorluğu'nun merkezi feodal yapısı; sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal bir yapıya evrildi.

12- 20. yüzyılın başında Türkiye'de kapitalizm hakim değildi. Zira emperyalizmin varlığı, sömürge ve yarı-sömürgelerde ulusal ve demokratik devrimleri birbirine bağlaması ve bu gibi ülkelerde demokratik devrim çağının

açılması için altyapıda kapitalizmin hakim hale gelmesini de bir ön koşul olmaktan çıkardığı içindir ki, Türkiye'de 1908-1923 süreci gündeme geldi. Demokratik devrim sürecini başlatan ve bu anlamıyla demokratik muhtevaya sahip olan 1908 Hareketi oldu. Ancak 1908-1923 süreci, gerçek bir anti-emperyalist muhtevaya sahip değildi. Bu süreç, Türk ticaret burjuvazisinin, ulus ve azınlık milliyetlerden kompradorlarla ancak 1923'te sonuçlanacak olan iktidar mücadelesini içeriyordu.

13- 1923; kısmen gelişen pazarın tüm hakimiyetini ele geçirmek için azınlık milliyet kompradorlarıyla iktidar kavgasına girişen yeni Türk komprador burjuvazisinin başını çektiği bir harekettir. Türk kompradorları ve toprak ağaları, önderliğini ele geçirdikleri halk hareketini, kendi çıkarları doğrultusunda salt anti-işgalle sınırladılar ve 1923'te Lozan Anlaşması'yla çok-uluslu bir yarı-sömürge olarak kurulan feodal-faşist devletin hakimiyetini de elde etmiş oldular.

14- Türk hakim sınıflarının asıl amacı, ulus devletini yaratmaktır. 1908'le birlikte, 1912'de belirginleşen, 1915'le somutluk kazanan ve 1923'e kadar devam eden Ermeni, Rum, Ezidi, Pontus, Süryani, Keldani vd. Müslüman olmayanlara karşı 20. yüzyılın ilk soykırımını gerçekleştirdiler.

15- Bu dönemde "Milli Mücadele"nin önderliğini ele geçiren eski İttihatçı yeni Kemalistler, emperyalistlerle el altından işbirliğine girişmişler; emperyalistler ise Kemalistlere karşı olumlu bir tutum takınarak, Kemalist bir iktidara rıza göstermeye başlamışlardır. Kemalistler, emperyalistlerle barış imzaladıktan sonra bu işbirliği daha da derinleşerek devam etmiş, Kemalist hareket "özünde köylülere ve işçilere, bir toprak devrimi imkanına karşı" gelişmiştir.

16- Bu anlamıyla Kemalist hareket; Türk ticaret burjuvazisinin, toprak ağalarının, tefecilerin, az miktardaki sanayi burjuvazisinin, bunların üst kesiminin bir hareketidir. Bu hareket içinde hem komprador Türk büyük burjuvazisi hem de milli karakterdeki orta burjuvazi yer almıştır.

17- 1918-1923'le birlikte gündeme gelen "Milli Mücadele"nin sonucunda Osmanlı'nın sömürge, yarı-sömürge ve yarı-feodal yapısı; yarı-sömürge ve yarı-feodal yapıya evrilmiştir. TC'nin kuruluşu politik alanda, hanedanlık çıkarlarıyla birleştirilmiş olan meşrutiyet yönetiminin yerini, yeni hakim sınıfların çıkarlarına en iyi cevap veren yönetim olarak, "burjuva cumhuriyeti"nin alması anlamına gelmektedir. Bu yönetim şekli, sözde bağımsız gerçekte ise siyasi bakımdan emperyalizmin yarı-sömürgesi bir yönetimdir.

18- TC'nin kuruluşuyla birlikte; sosyal alanda, eski komprador büyük burjuvazinin ve eski bürokrasinin, ulemanın hakim konumunu, milli karakterdeki orta burjuvazi içinden palazlanan ve emperyalizmle işbirliğine girişen yeni Türk burjuvazisi, eski komprador Türk büyük burjuvazisinin bir kesimi ve yeni bürokrasi almıştır. Eski toprak ağalarının, büyük toprak sahiplerinin, tefecilerin, vurguncu tüccarların bir kısmının hakimiyeti devam etmiş, bir kısmının yerini yenileri almıştır. Kemalist iktidar bir bütün olarak, ulusal karakterdeki orta burjuvazinin çıkarlarını değil; yukarıda sıralanan sınıf ve zümrelerin menfaatini temsil etmektedir.

19- TC'nin kuruluşundan itibaren komprador büyük burjuvazi ve toprak ağaları, iktidara hakim olmuştur. Ancak feodalizmin adım adım çözülmesine paralel gelinen aşamada toprak ağalarının etkinliği azalmıştır. Türk hakim sınıfları tarihsel olarak iki büyük siyasi kliğe ayrılmıştır. Bu klikler, yekpare bir bütün değildir ve sınıf çıkarları doğrultusunda hareket ederler. Ortaklaştıkları nokta, iktidara ve devlet mekanizmasına egemen olan kliğin emperyalizmin uşaklığını yapması, işçi sınıfı ve halk düşmanlığıdır. Muhalefetteyken "demokrasi" havarisi kesilen komprador büyük burjuvazi ve klikleri, iktidara geldikleri zaman, en azılı halk düşmanı kesilmişlerdir. TC devleti, işgalci, ilhakçı, soykırımcı bir devlettir.

20- 21. yüzyılla birlikte emperyalizmin uluslararası işbölümünü kendi sömürüsü ve çıkarları doğrultusunda yeniden örgütlemesiyle, aralarında Türkiye'nin de olduğu yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerin sosyal ve ekonomik yapısında önemli değişiklikler yaşanmıştır. Yarı-sömürge yarı-feodal sosyal ve ekonomik yapı; yarı-sömürge sosyal ve ekonomik yapıya evrilmiştir. İktidardaki büyük toprak ağalarının etkisi önemli oranda azalmıştır. İktidardaki komprador bürokrat burjuvazinin yerine, komprador burjuvazinin ağırlığı artmıştır.

Türkiye toplumunda hakim siyasi güç, komprador burjuvazidir. Komprador bürokrat burjuvazi, emperyalizmle ilişkiler ve devletin yapısı gereği önemini korumaktadır. Büyük toprak ağaları varlıklarını korumakla birlikte belli bölgelerde etkindir. Devlet iktidarı üzerinde etki güçleri önemli oranda gerilemiştir. Türk devleti komprador burjuvazinin faşist diktatörlüğüdür.

Ekonomik

21- Türkiye'de bir yüzyıl boyunca -19. ve 20. yüzyıllar- feodal üretim ilişkileri oldukça ağır ve sancılı bir şekilde çözülmekle birlikte varlığını korumuştur. Feodal üretim ilişkileri, bu süre içinde emperyalist ve komprador sermayenin sömürüsü ile iç içe geçmiş, ekonomik ve toplumsal yapı üzerinde etkili olmuştur.

22- Türkiye, günümüzde artı-değer sömürüsünün hakim olduğu, feodalizmin kalıntılarının varlığını korunmakla birlikte önemli oranda gerilediği komprador kapitalizmin hakim olduğu bir sistemdir.

Siyasi

23- Türkiye, bu tarihi gerçekler ışığında, günümüzde esas olarak ABD emperyalizminin boyunduruğu altındadır. Türkiye'nin ABD emperyalizmi açısından asıl önemi, jeo-politik olarak -başta Ortadoğu olmak üzere- bölgede üstlendiği rol ile orantılıdır. Bunun için ABD emperyalizmi onu siyasi, askeri ve ekonomik alanlar başta olmak üzere kendisine bağımlı kılmıştır. Bununla birlikte dış ticaret ve sanayi yatırımları açısından ise başta Almanya olmak üzere Avrupa Birliği, Rusya ve Çin emperyalistleri Türkiye'yi önemli bir pazar olarak görmektedirler.

Toplumsal Yapı

24- Türkiye'de komprador kapitalist iktisadi yapı hakim olmakla birlikte feodal kalıntılar toplumsal yapı üzerinde etkisini sürdürmektedir. Bu şekillenişe paralel toplumsal yapı, iki kampa ayrılmıştır. Bu kamplardan birincisinde -en geniş tanımıyla halk olarak adlandırılan- içinde işçiler, köylüler, şehir küçük burjuvazisi ve milli

burjuvazi yer almaktadır. Diğer kampta ise komprador büyük burjuvazi, komprador bürokrat burjuvazi ve toprak ağaları yer almaktadır.

Ataerkil Yapı

25- Kadın ve LGBTİ+ların ezilmesinin, sömürülmesinin, her türlü şiddete maruz kalmasının ve baskı altına alınmasının başat unsuru olarak sömürücü sistemlerle iç içe giren ve bu sistemlerin temellerinden biri olagelen ataerkil sistem Türkiye toplumunun ve devletinin de temellerinden biridir.

Kültürel

26- Türkiye'nin yarı-sömürge yapısı ile ve feodal kalıntıların varlığı aynı zamanda kültürel olarak da bir şekilleniş ortaya çıkarmıştır. Bu kültürel şekillenişin bir tarafında emperyalistlerin ve hakim sınıfların gerici, yoz kültürü vardır. Bu kültürel üretimle amaçlanan "toplumsal rıza"nın alınması, böylelikle emperyalist sömürünün devamının sağlanması ve meşrulaştırılmasıdır. Bu amaçla hemen hemen her yol ve yöntem kullanılarak emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve feodal kalıntıların kültürel hegemonyasının kurulması sağlanmaya çalışılır. Bu kültürün tam karşısında ise halkın hem tarihten hem de toplumsal pratiğinden ortaya çıkan ilerici kültürü vardır. Ve bu iki kültür sürekli olarak birbirleriyle mücadele içindedir.

Askeri

27- Türk devleti, sözde demokratik gerçekte parlamenter maskeli faşist diktatörlüktür. Yukarıdan aşağıya örgütlenmiş bu olgu, emperyalizme bağımlılığın -*ve bu anlamıyla hakim sınıfların güçsüzlüğünün*- bir sonucudur. Komprador burjuvazi, devleti ayakta tutmak için karşı devrimci bir zor olan faşizmi uygulamaktadır. Komprador burjuvazi ile feodal kalıntıların egemenliğinin zor aygıtında cisimleşmesi, faşist karakterdeki devlet yapılanmasını şekillendirmiştir.

Emperyalizmin her yönlü desteğiyle donanmış olan faşist Türk devleti, gücünü efendilerine daha fazla yaslanmakta, çareyi uşaklıkta sınır tanımamakta bulmaktadır. Devlet yapılanması içinde askeri güçlerinin önemli bir kısmı NATO gibi emperyalist askeri kuruluşlarca doğrudan eğitilmekte, yönlendirilmekte ve denetlenmektedir. Ayrıca polis gücü daha da etkin kılınmakta, bunun yanında özel güvenlik vb. adı altında devlet, halka karşı tepeden tırnağa silahlı bir güç olarak konumlanmaktadır. Türk devlet aygıtı özellikle paramiliter çete örgütlenmelerini sevk ve idare etmekte de ustalaşmış durumdadır.

Ulusal Sorun

28- Türkiye bugün çok uluslu ve milliyetli devletlerden biridir. Ve Türkiye'de sadece Kürtler bir ulus teşkil etmektedir. Türkiye'nin yarı-sömürgeleşmesine paralel olarak ulusal sorunlar şu veya bu şekilde "çözüme" ulaşmış, Türkiye sınırları içinde kalan uluslar birer ulus olma özelliklerini kaybetmişlerdir. Ancak hala bir çözüme bağlanmamış olan Kürt ulusal sorunudur. Kürt ulusu ezilen bağımlı ulus statüsündedir.

Hakim sınıfların Kürt ulusuna uyguladığı katı bir şovenizm ve ırkçılık temelinde yükselen imha, inkar ve asimilasyon politikasıdır. TC devletinin bu politikasına karşı Kürt ulusunun verdiği ulusal kurtuluş mücadelesi, demokratik bir içeriğe sahip, haklı ve meşru bir mücadeledir.

Ezilen İnançlar

29- Türk hakim sınıflarının ulus devletin inşasındaki temel dayanaklarından biri de Sünni inancıdır. TC devleti, sınırları içinde yaşayan ve bu inancın dışında kalan halkımıza -Alevilere, Hıristiyan inancından Ermeni ve Rumlara, Yahudi, Keldani ve Süryanilere- Sünni inancını sistematik bir şekilde dayatmış ve Sünnileştirme politikası uygulamıştır. Devletin katı, baskıcı ve katliamcı geleneği, ezilen inanç sorununu demokrasi mücadelesinin önemli bir dinamiği haline getirmiştir.

Ekoloji Sorunu

30- Emperyalist-kapitalist sistemin aşırı kâr hırsına dayalı yapısı, Türkiye komprador kapitalizmiyle birlikte ekoloji sorunu olarak tanımlayacağımız doğa ve çevre katliamına yol açmaktadır. Sömürü ve yağma politikaları, ekolojik tahribata yol açmakta, bunun sonucunda coğrafyamız yaşanmaz hale getirilmektedir. Bu durum gerek şehirlerde ve gerekse de kırsal alanlarda doğa ve çevrenin talanına, ekolojik dengenin bozulmasına yönelik geniş ve yaygın tepkilerin ortaya çıkmasına neden olmaktadır. Bu mücadele, ülkemizdeki demokrasi mücadelesinin önemli bileşenlerinden biri haline gelmiş bulunmaktadır.

Sonuç

31- Bu tarihsel gerçekler ışığında bugün var olan başlıca çelişmeler arasında birden fazla çelişmenin daha görünür hale geldiği bir gerçektir. Bugün temel çelişki; emperyalizm, komprador kapitalizm, feodal kalıntılar ile geniş halk yığınları arasındaki çelişkidir. Demokratik Halk Devrimi sürecinde baş çelişki; komprador kapitalizm, feodal kalıntılar ile geniş halk yığınları arasındaki çelişkidir. Buna bağlı olarak Türkiye toplumsal formasyonunda ön plana çıkan başlıca çelişmeler şunlardır:

- Emperyalizmle geniş halk yığınları arasındaki çelişme
- Halk yığınlarıyla feodal kalıntılar arasındaki çelişme
- Proletarya ile burjuvazi arasındaki çelişme
- Ezen ulusla ezilen ulus ve milliyetler arasındaki çelişme
- Ataerkil sistemle ezilen cins arasındaki çelişme
- Ezen inançla ezilen inançlar arasındaki çelişme
- Kapitalizmle ekolojik sistem arasındaki çelişme
- Hakim sınıflar arasındaki çelişme

- Hakim sınıflarla sığınmacılar arasındaki çelişme

32- Türkiye'de demokratik devrim süreci güncelliğini halen korumaktadır.

III. BÖLÜM
Demokratik Halk Devrimi
Önderlik

33- Türk-Kürt uluslarından, çeşitli milliyet ve inançlardan proletaryanın ve halkın, Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmesi ve oradan sosyalizme ulaşmasını sağlayacak olan Türkiye Komünist Partisi-Marksist Leninist'tir.

TKP-ML, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının, Marksizm-Leninizm-Maoizm teorisini rehber edinmiş öncü ve önder siyasi partisidir. Ermeni, Rum vd. halkın devrimci örgütlerinin mirasını sahiplenir. Mustafa Suphi önderliğindeki TKP'nin bir devamı olarak İbrahim Kaypakkaya tarafından 24 Nisan 1972'de kurulmuştur. Mustafa Suphi sonrası revizyonist bir nitelik alan T"K"P ile hiçbir ilgisi yoktur. Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü ve bu coğrafyada ezilen, sömürülen, katledilen Türk, Ermeni, Rum, Kürt vd. halkın başkaldırı ve örgütlenmelerinin birikiminin mirasçısıdır.

34- TKP-ML, proletaryanın elinde dünyayı devrimle değiştirmek için bilimsel bir kılavuz olan Marksizm-Leninizm-Maoizm'i, bütün eylemlerine yön veren teorik temel kabul eder. Proletaryanın büyük önder ve öğretmenleri olan K.Marks, F.Engels, V.İ.Lenin, J.Stalin ve Mao Zedung'un öğretilerini; revizyonist, reformist ve her türden oportünist saldırıya karşı uzlaşmaz bir ideolojik mücadele anlayışıyla korur, savunur ve uygular.

35- TKP-ML, Marksizm-Leninizm-Maoizm'i bir dogma olarak değil, mücadelesinin bilimsel, eylem kılavuzu olarak kavrar. Dünya ve Türkiye proletaryası ve halklarının devrimci mücadelelerinin tecrübelerinden ders çıkarma ilkesiyle hareket eder. Paris Komünü, Büyük Ekim Sosyalist Devrimi, Çin Demokratik Halk Devrimi ve Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin tecrübeleriyle donanmış olarak onların aydınlık yolunda yürür.

Demokratik Halk Devriminin Saflarında Yer Alan Sınıflar

36- Demokratik Halk Devrimi'nin temel gücünü işçi sınıfı oluşturur. Yoksul köylülük ve şehir küçük burjuvazisi DHD'nin güvenilir müttefiki iken ulusal burjuvazi ise istikrarsız bir müttefikidir.

Demokratik Halk Devriminin Düşmanları

37- Demokratik Halk Devrimi'nin düşmanları emperyalizm, komprador burjuvazi ve feodal kalıntıların temsilcileridir.

Demokratik Halk Devriminin Bazı Özellikleri

38- Feodal ilişkilerin çözülüşü ve devletin başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere komünist ve devrimci harekete yönelik saldırganlığının köy yakma ve boşaltmalarla desteklenmesi gibi bir dizi etken -özellikle bazı bölgelerde- kırsal alanda köylü nüfusunun ciddi bir şekilde azalmasına neden olmuştur.

Nüfusun ezici bir çoğunluğunun şehirlerde, önemli bölümünün de büyük şehirlerde yaşaması, halk hareketlerinin ana gövdesinin büyük şehirlere kaymasına neden olmuştur. Bu gerçeklik, Demokratik Halk Devrimi'ni gerçekleştirmek için büyük şehirlerin esas mücadele alanı haline geldiğini göstermektedir.

Demokratik devrimin temel gücü işçi sınıfıdır. Bu nedenle de işçi sınıfı içinde örgütlenmek esastır. Nüfusu önemli oranda azalan köylülük, ürettiğinin karşılığını dahi alamamakta, yaşamını sürdürmek için göç etmektedir. Bu nedenle köylülüğün tali de olsa toprak sorununun yanında esasta tarım sorunundan bahsetmek gerekir.

Yine şehirlerde küçük burjuvazinin geçim ve gelecek kaygısı yakıcı düzeydedir. Öğretmenler, teknik elemanlar, avukatlar, doktorlar gibi kesimler "işçileşme" süreci içinde artı-değer sömürüsüne dahil olmaktadır. Şehirlerde bu kesimler içinde kadınların, LGBTİ+ların, gençlerin, çeşitli milliyet ve inançtan halkın, çevre ve hayvan hakları alanında yürütülen mücadelenin istek ve talepleri demokratik halk devriminin gündemlerindendir.

39- Türkiye'de Demokratik Halk Devrimi şehirlerden kırsal bölgelere doğru gelişecektir. Bunun iki nedeni vardır.

Birincisi, Türkiye'de nüfusun ezici bir çoğunluğunun şehirlerde, yarısının ise büyük şehirlerde yaşamasıdır.

İkinci nedeni ise Demokratik Halk Devrimi'nin görevlerinin kapsamındaki değişimdir. Feodal üretim ilişkilerinin kalıntılar halinde var olması, DHD'nin görevlerini azaltmış ve sınırlarını daraltmıştır. Türkiye'de demokratik devrim, ulusal devrimle ayrılmaz bir şekilde birleşmiştir. Türkiye'ye özgü olan şey demokratik devrimin görevleri ile emperyalizme karşı ulusal devrimin görevlerinin birleşmiş olmasıdır.

40- Ülkemizin bugünkü şartlarında Demokratik Halk Devrimi mücadelesi, aynı zamanda anti-faşist bir karakter taşır. Feodal kalıntılar ve emperyalizmle birlikte faşizmin de kökünü kazıyacak olan mücadele, proletarya önderliğinde halkın silahlı mücadelesidir.

41- Türkiye'de Demokratik Halk Devrimi kendine has özgünlükler taşıyacaktır. Silahlı mücadele ve özgün olarak gerilla savaşı önceki örneklerin aynısı olmayacaktır. Türkiye'nin kendine has özellikleri, bulunduğu bölge itibariyle farklılıkları vardır. Devletin merkezi otoritesi, militarist gelişkinliği önemli seviyededir. Kitlelerin talepleri biçim olarak farklıdır. Köylülüğün sosyal yaşamı değişim göstermiştir. Toprak ve tarıma dayalı çelişkiler gücünü korurken işçi sınıfının nicel ve nitel gelişkinliği artmıştır.

42- Ülkemizde büyük şehirlerde ve köylük bölgelerde bir ekoloji mücadelesi söz konusudur. Türk hakim sınıflarının ya doğrudan emperyalist şirketlere izin vererek ya da komprador şirketler aracılığıyla giderek artan bir şekilde uygulamaya koydukları rant politikalarının sonucunda, tarımsal arazileri, su kaynaklarını ve dağları talan edilen köylülerin mücadelesi ortaya çıkmıştır. Bu durum köylü hareketinin yaşam alanlarını savunduğu anlamına gelmektedir. Diğer bir ifadeyle ülkemiz demokratik devriminde ekoloji mücadelesinin talepleri dikkate alınmalıdır.

43- Kadınların ataerkiye, feodal kalıntılara, kapitalizme, emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesi iç içe

geçmiştir. Bu anlamıyla toplumsal cinsiyet eşitliği mücadelesi ve ataerkiye karşı savaşım, devrimin görevlerinden biridir.

44- Türkiye çok uluslu ve milliyetli bir devlettir. Kürt ulusu ve diğer azınlık milliyetlerin hakim ulusun devlet kurma imtiyazına, ırkçılığa ve şovenizme karşı mücadelesi vardır. Başta Kürt ulusu olmak üzere diğer ezilen milliyetlerin, Türk hakim sınıflarının her türlü faşist zulmüne, kitle katliamlarına, yasaklamalarına ve ulusal baskısına yönelen mücadelesi demokratik devrimin parçasıdır.

45- Türkiye toplumunun çok dinli-inançlı bir yapısı sözkonusudur. Devletin faşist karakteri ezilen inançlara yönelik katliam ve asimilasyon saldırılarına neden olmaktadır. Bunun yanında toplumsal, kültürel yapıda bu çelişkinin izlerini görmek mümkündür. Ezilen inançların demokratik talepleri, demokratik devrimin konusudur.

46- Emperyalizmin Türk devletine biçtiği rol ve Türk devletinin işgalci ve ilhakçı karakterinden dolayı içinde yer aldığı bölgenin halkları ve onların devrimci hareketleriyle ilişki geliştirmesinin zorunluluğu Türkiye'deki DHD mücadelesinin bir özgünlüğüdür.

47- Türkiye'nin sosyo ekonomik yapısı, komprador kapitalizmin açığa çıkan işgücünü istihdam edememesiyle küçümsenmeyecek sayıda bir işgücünün yurtdışında göçmen işçi olarak çalışmasını doğurmuştur. Bunun yanında Türkiye'de uzun yıllardır faşizme yönelik sürdürülen mücadele beraberinde ülke dışında hatırı sayılır sayıda siyasi mültecinin ortaya çıkmasına neden olmuştur. Göçmen işçiler ve politik mülteciler, Türkiye demokratik devriminin önemli gündemlerinden biridir.

48- Devrimin başarıya ulaşmasıyla ülke çapında kurulacak iktidar, proletarya önderliğinde demokratik halk diktatörlüğüdür. Bu hedef gerçekleştikten sonra önderliği elinde tutan proletarya, köylüler ve geniş halk yığınlarıyla birleşerek, durmaksızın proletarya diktatörlüğünü gerçekleştirerek sosyalizmin inşasına girişecektir.

IV. BÖLÜM
Demokratik Halk Devrimi Programı

TKP-ML'nin, emperyalizmin, komprador burjuvazinin ve feodal kalıntıların diktatörlüğünü yıkıp, halkın demokratik diktatörlüğünü kurmak hedefiyle yürüttüğü mücadele sonucunda gerçekleştireceği temel talepler şunlar olacaktır:

Siyasi Alanda

49- Emperyalizmin, komprador burjuvazinin devleti bütün kalıntılarıyla tasfiye edilecektir. Devrim sürecinde kurulmuş olan iktidar organları merkezileşerek demokratik halk diktatörlüğü kurulacaktır.

50- Komprador burjuvazinin ve feodal kalıntıların emperyalistlerle işbirliği içinde, eski rejimi geri getirmek, sınıfsal çıkarlarını yeniden tesis etmek için girişeceği her hareket işçi sınıfı, emekçi halk ve onların diktatörlüğü tarafından ezilecektir. Bu türden gerici kalkışmaların önlenmesinin esas yolunun kültür devrimlerinden geçtiğinin bilincinde olarak, bu yönlü her türlü önlem alınacaktır.

51- Emperyalizmle ekonomik, siyasi, askeri, mali, kültürel, diplomatik vb. bütün alanlarda yapılan kölelik anlaşmaları ve onlara verilmiş olan bütün imtiyazlar kaldırılacaktır. Ülkemiz toprakları üzerinde tek bir emperyalist askeri birlik ve üs bırakılmayacak, NATO başta olmak üzere her türlü askeri ittifaktan, emperyalist kuruluşlarla olan bağımlılık ilişkisinden çıkılacak, gizli ve açık yükümlülükler iptal edilip, bütün gizli anlaşmalar açıklanacaktır. Kıbrıs, Kürdistan ve başka ülkelerdeki bütün işgallere son verilecektir.

52- Halkın örgütlenme, ajitasyon, propaganda ve eylem yapma özgürlüğü tanınarak, bu hakların kullanımı teşvik edilip, tam bir güvence altına alınacaktır. Başta insan onuruyla bağdaşmayan işkence ve cezalara son verilecektir. Özellikle kadınlara ve LGBTİ+lara yönelik her türlü cinsiyetçi yasal düzenleme iptal edilerek, tüm toplumsal kurum ve ilişkiler eşitlik ilkesine göre yeniden düzenlenecektir. Yerellerden itibaren en üstteki devlet birimine kadar % 50 kadın kotası uygulanacaktır. Kadınlar ve LGBTİ+lar, kendi bağımsız demokratik örgütlerini oluşturabilecektir. Bir avuç komprador ve feodal dışında kalan her yurttaş, cinsiyetine bakılmaksızın, ulus-milliyet-inanç farkı gözetilmeden eşit haklara sahip olacaktır.

53- Eski devletin yargı sistemi tümden tasfiye edilecektir. Halk Mahkemeleri'nin merkezileşmesi sağlanarak, demokratik halk diktatörlüğünün yargısı oluşturulacaktır. Yargı yetkisi, üyeleri demokratik halk devriminde yer alan sınıflar arasından seçilen halk mahkemelerine geçecektir. Halk mahkemelerinde duruşmalar halka açık yapılacaktır. Tecrit işkencesine dayalı infaz rejimine son verilerek, üretime dayalı infaz rejimine geçilecektir. Faşizm suçluları, çocuk-kadın-LGBTİ+lara dönük istismar, tecavüz ve taciz vb. dışında tüm tutuklu ve hükümlüleri kapsayan genel af ilan edilecektir.

54- Demokratik Halk İktidarının ulusal savunması ve yerel asayişi, silahlı mücadele içinde gelişip güçlenen halk ordusu başta olmak üzere halk milisleri aracılığıyla yerine getirilecektir. Karşı devrimci sınıf üyelerinin tümü silahsızlandırılacaktır. Eski düzeni geri getirmeye yönelik her türlü girişim sadece şiddetle ezilmekle kalmayacak aynı zamanda proletaryanın ve halkın eğitilmesinin bir aracı olarak kullanılacaktır. Bireysel silahlanma yasaklanacaktır.

55- Demokratik Halk İktidarının tüm temsilci ve görevlileri seçimle işbaşına gelecek, kendilerini sürekli olarak denetlemekle yükümlü halkın çoğunluğu tarafından gerektiğinde görevinden alınabilecektir.

56- Demokratik Halk İktidarı; proletarya enternasyonalizminin ilkelerini savunacaktır. Halkı her türden milliyetçiliğe karşı enternasyonalizm ruhuyla eğitecektir. Türkiye devrimini, emperyalizm ve proleter devrimler çağında, dünya proleter devriminin bir parçası olarak kabul ederek uluslararası komünist hareketin, Marksist-Leninist-Maoist ilkeler temelinde birliği için mücadele yürütecektir. Bu birliğin, açık ideolojik mücadele esas alınarak sağlanabileceğinin bilincinde hareket edecektir. Marksist-Leninist-Maoist partilerle proleter enternasyonalizmi ve eşitlik ilkeleri temelinde ilişki kuracak ve geliştirecektir. Uluslararası alanda emperyalizmi zayıflatıp gerileten ulusal ve sosyal

kurtuluş savaşlarını destekleyecektir.

57- Demokratik Halk İktidarı; Ulusların Özgürce Ayrılma Hakkı ilkesini kayıtsız, koşulsuz savunacaktır. Her türlü ulusal imtiyaza karşı çıkıp tüm milliyetlerin tam hak eşitliğini kabul edecektir. Demokratik Halk İktidarı, Türk hakim sınıflarının başta Kürt ulusu olmak üzere azınlık milliyetlere uyguladığı milli baskının ve zulmün kaynağının, her türlü şovenist ve gerici söylem ve propagandanın üzerine kararlılıkla gidecektir.

58- Demokratik Halk İktidarında bütün milletlerin ve dillerin tam hak eşitliği garanti edilecektir. Hiçbir zorunlu dil tanınmayacak, halka bütün yerli dillerin öğretildiği okullar açılacaktır. Halk devletinin anayasası, herhangi bir milletin, herhangi bir imtiyaza sahip olmasını ve milli azınlığın haklarına herhangi bir ihlali kesinlikle yasaklayacaktır.

Her ulusa, özgürce ayrılma hakkı tanınacaktır. Bütün bunların gerçekleşmesi için özellikle yaygın bölgesel özerklik ve tamamen demokratik yerel kendi kendini yönetim gereklidir. Bu özerk ve kendi kendini yöneten bölgelerin sınırları, ekonomik ve sosyal şartlar, nüfusun milli bileşimi vb. temeli üzerinde bizzat yerel halk tarafından tayin edilecektir.

Ekonomik Alanda

59- Demokratik Halk Diktatörlüğü; emperyalistlerin, komprador burjuvazinin ve devrime karşı silahlı savaşa katılan tüm güçlerin sermayelerine, mülkiyetindeki işletmelerine, taşınmazlarına ve diğer zenginliklerine el koyacaktır. Ekonomi, işçi ve emekçi halkın yararına yeniden örgütlenerek iç ve dış ticaret, bankacılık ve sigortacılık vb. demokratik halk iktidarının denetimi altına alınıp toplumsallaştırılacaktır.

60- Demokratik Halk Diktatörlüğünde emperyalizmin ve komprador kapitalizmin yanısıra köylülüğü ezen feodal kalıntıların kökü kazınacak, tefeci-tüccarlar tasfiye edilecek, başta devlet mülkiyetinde olan topraklar olmak üzere toprak ağalarının ellerindeki topraklara tazminatsız el konularak toplumsallaştırılacaktır. Feodal, yarı-feodal ilişkilerin hüküm sürdüğü bütün topraklar, topraksız ve az topraklı köylülüğe işlenmesi şartıyla dağıtılacaktır. Toprak reformu kararlılıkla uygulanacaktır.

61- Demokratik Halk Diktatörlüğü ulusallaştırdığı ve satılması, satın alınması, kiralanması, başkasına devredilmesini yasakladığı bütün topraklarla birlikte; köylü işletmelerinin bütününün kooperatiflerde örgütlenmesini teşvik edecektir. Ayrıca Demokratik Halk Diktatörlüğü tarafından el konulan toprakların bir bölümü üzerinde devlet çiftlikleri kurulacaktır. Bu çiftlikler tarım alanında sosyalist ekonominin ilk örnekleri ve dayanak noktaları olacaktır.

62- Demokratik Halk Diktatörlüğünde tarım işçilerinin, yoksul, küçük ve orta köylülerin devlete, bankalara, ağalara, tefecilere, tüccarlara, kapitalistlere olan borçları iptal edilecek, toprakları ve üretim aletleri üzerindeki ipotekler kaldırılacaktır. Başta devlet aygıtı olmak üzere toprak ağalarının elindeki bütün tarım makine ve aletlerine, tohumluk, gübre ve ilaç vb. el konularak köylülerin bunlardan yararlanması sağlanacaktır.

63- Demokratik Halk Diktatörlüğünde ormanlar, akarsular, su kaynakları, göller, çağlayanlar, mesire yerleri, deniz kıyıları ve bütün doğal ve tarihi zenginlikler halkın ortak mülkiyeti haline getirilecektir. Bu zenginliklerin bütün halkın hizmetine sunularak tarihi, kültürel amaçlı gezi, eğlence, dinlenme tesisi ve doğal park olarak kullanılması için gerekli önlemler alınacaktır.

64- Demokratik Halk Diktatörlüğünde, şehir küçük burjuvazisinin elindeki küçük işletmelere dokunulmayacak ancak bunların kooperatifler içinde birleşmeleri teşvik edilecektir. Benzer şekilde devrime, halk iktidarına ve ulusal ekonomiye karşı çıkmayıp ona zarar vermedikleri, emperyalist ve kapitalist sömürünün gerçekleşmesinin aracı olmadıkları sürece orta burjuvazinin elindeki işletme ve mallara da el konulmayacak ancak bunlar demokratik halk iktidarının denetimi altında olacaktır.

Çalışma Alanında

65- İşçi sınıfının çalışma alanlarında örgütlenme başta olmak üzere her türlü özgürlüğü sağlanarak dayanışma grevi, hak grevi ve genel grev gibi tüm hakları yasal güvenceye kavuşturulacaktır. İşçiler üzerinde her türlü sömürü kalıntısına son verilecektir.

66- İşçi sınıfının demokratik haklarını ve hayat seviyesini yükseltmek için adımlar atılacak, çalışanlara iş güvencesi sağlanarak genel bir sigorta sistemi kurulacaktır. İşsizliğin ortadan kaldırılması ve herkese iş sağlanabilmesi için gerekli adımlar atılacaktır. Yoksul köylülerin durumunu iyileştiren önlemler geliştirilecektir.

67- Azami 6 saatlik iş gününün ve haftada 30 saat çalışmanın tarım dahil bütün çalışma alanlarını kapsayacak şekilde genelleştirilmesiyle birlikte ekonomik gelişme ve emek üretkenliğindeki artışa bağlı olarak bu sürenin giderek daha da kısaltılması hedeflenecektir. Fazla mesai tamamen, gece çalışması zorunlu durumlar dışında yasaklanacaktır. Her yıl için ücretli dinlenme hakkının gerçekleştirilmesi güvence altına alınacaktır.

68- İşçi sınıfı ve emeklilerin daha iyi bir yaşam sürmeleri için gerekli yasal düzenlemeler yapılarak insan onuruna yakışır bir sosyal güvenlik sistemi uygulanacaktır.

69- Eşit işe eşit ücret ödenmesi sağlanarak bir işçi ailesinin insanca yaşamasını sağlayacak genel asgari ücret ödenmesi hayata geçirilecektir. Artan oranlı tek bir vergi sistemi uygulanarak bütün dolaylı vergiler kaldırılacak ve vergi sistemi işçilerin ve halkın gelirini dikkate alarak düzenlenecektir.

70- Çalışma yaşamında kadın ve LGBTİ+lara yönelik her türlü ayrımcılığın üzerine gidilecek, eşit işe eşit ücret uygulanacaktır. Kadın emeği kadın sağlığına zararlı sanayi dallarında yasaklanacak, işçi ve emekçi anne ve babaların çalışma süre ve koşulları, başta doğum öncesi ve sonrası olmak üzere durumlarına uygun olarak düzenlenerek bütün iş yerlerinde kreş ve emzirme odalarının açılması, çocuk bakımı ve ev işlerinin kamusal olarak çözülmesi sağlanacaktır.

71- Kadın bedeninin alınıp satılması yasaklanarak, LGBTİ+ ve kadınlara ücretsiz eğitim ve meslek edindirme kursları sağlanacaktır.

72- Bütün iş yerlerinde iş güvenliği için zorunlu olan önleyici tedbirler alınacak ve tüm iş yerlerinde sağlığa uygun çalışma koşulları sağlanacaktır. Bununla bağlantılı olarak işçilerin sağlıklı barınma ve ulaşım koşulları

yaratılacaktır. İş kazasına uğrayanların tedavi ve bakımı yapılacaktır.

73- 16 yaşından küçük çocukların çalıştırılması ve feodal bir kalıntı olan çıraklık yasaklanacaktır. 18 yaşından küçük genç işçiler için azami 4 saatlik iş günü sağlanacak, gece çalıştırma yasağı konulacaktır.

Toplumsal Alan

74- Bütün sağlık hizmetleri parasız hale getirilecek, bütün toplumun sağlık hizmetlerine çabuk ve doğrudan ulaşabilmesinin adımları atılacaktır. Geniş çaplı bir kamu sağlığı sistemi uygulanacaktır.

75- Engelli, yaşlı ve kimsesiz çocukların ve yardıma muhtaç olanların korunması, bakımı, eğitimi ve toplum yaşamına üretici bireyler olarak katılmaları için yasal düzenlemeler yapılacak, başta toplumun bu konuda eğitimi olmak üzere somut adımlar atılacaktır.

76- Halkın ruhsal ve bedensel sağlığının korunması amacıyla kitle sporu teşvik edilerek dostluğu ve dayanışmayı güçlendirmek amacıyla halkın yararlanabileceği spor tesisleri kurulacaktır. Tütün ürünleri, uyuşturucu bağımlılığı ve alkolizm gibi alışkanlıklara karşı mücadele yürütülecektir.

77- Kadın ve LGBTİ+ları ezen, baskı altında tutan ataerkil sistemin tamamen ortadan kaldırması amacıyla, gerekli örgütlenmeler yaratılacak, başta erkekler olmak üzere tüm topluma eğitim verilecek, toplumsal cinsiyet rolleri, homofobi, transfobiyi ortadan kaldıracak tedbirler alınacak; ev içi emek ve çocuk bakımı toplumsallaştırılacaktır.

Kürtaj ücretsiz bir hak olarak tanınacak, boşanmanın önündeki kadınlar aleyhine olan tüm engeller kaldırılacak, eşcinsel evlilik yasal hale getirilecektir. Kadın, çocuk ve LGBTİ+lara yönelik cinsel ve her türlü şiddet, homofobik-transfobik saldırı cezalandırılacaktır.

78- Konut sorununun çözümü için halkın ihtiyacını gözeten toplu konut yapımına başlanacaktır. Toplu konutların kullanımında öncelik yoksul ve bakıma ihtiyaç duyan emekçilere verilecektir. Konut yapımında, planlı hareket edilerek dengeli bir şehirleşme ve çevresel etkiler özellikle gözetilecektir. Konut yapımı sadece şehirlerle sınırlı olmayacak, kırsal alanda da planlı ve güvenli konutların yapımı için adım atılacaktır.

79- Bütün din ve inanç gruplarına eşitlik sağlanarak, din ve devlet işleri birbirinden kesin olarak ayrılacak, dinin kişisel olduğu ilan edilecek, inananların ve inanmayanların özgürlüğü güvenceye alınacaktır.

80- Eğitim; “kızıl ve uzman olmak” ilkesiyle ele alınacak, eğitim politikası sadece gençlik için değil bir bütün toplumun ihtiyaçlarına göre planlanacaktır. Eğitim her anlamda ücretsiz hale getirilerek, yurttaşların çocukluktan başlayarak her aşamada maddi üretimle iç içe bir eğitim alması sağlanacaktır. Eğitimin sadece okullarda olmadığı, aynı zamanda okul dışı eğitim kurumları olduğu bilinciyle yaygın bir kütüphane, okuma odaları, kurslar, konferanslar, tiyatro ve sinemalar, kültür merkezlerinin kurulması ve sosyal medyanın bu amaçla kullanımı teşvik edilecektir.

81- Kültürel olarak her alanda emperyalist ve feodal kültürün ortadan kaldırılması için adımlar atılacaktır. Bunun için halkçı, ilerici, devrimci kültür ve sanat üretimi desteklenecektir. Sadece bu toprakların değil, insanlığın günümüze değin yaratmış olduğu bütün ilerici, demokratik, sosyalist kültürün de sahiplenilmesi ve topluma mal edilmesi perspektifiyle hareket edilecektir. Kültür ve sanat çalışmalarının dar bir çevrenin değil, bütün halkın yaptığı bir etkinlik olduğu açığa çıkarılacaktır. Başta görsel iletişim araçları olmak üzere bütün iletişim araçları, halk kitlelerinin doğru bilgilendirilmesi ve eğitilmesinin yanında kültürel olarak da ihtiyaçlarının karşılanmasının aracı yapılacaktır.

82- Demokratik Halk İktidarı; çevrenin korunması için gerekli önlemleri alacaktır. Doğanın tahrip edilmesine dayanan her türlü girişimin karşısında yer alacak, toplum sağlığını ve geleceğini tehdit eden enerji üretim sistemleri yerine yenilenebilir, alternatif enerji kaynaklarına öncelik verecektir.

83- Siyasi sığınmacılar ve çalışmak için yurt dışına çıkmak zorunda kalmış göçmen işçiler ve onların ailelerinin ülkeye dönüşü için çalışmalar yapılarak isteyenlerin ülke içinde uygun çalışma ve yaşama koşulları sağlanarak, yaşadıkları ekonomik ve siyasi sürgün hayatına son verilecektir.

84- Başta ekonomik olmak üzere bütün politikalarında ekolojik sistem dikkate alınarak planlama içerisinde olunacaktır. Hayvanlara dönük her türlü istismar, işkence ve katliam karşısında cezai yaptırım uygulanacaktır.

85- Demokratik halk iktidarının hedefi; sosyalizm ve komünizmdir. Demokratik Halk Devrimi’ni gerçekleştirdikten sonra durmaksızın, proletarya diktatörlüğü altında sosyalizmi inşa ederek komünist topluma ulaşma hedeflenir.

“Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşiniz”